

Publicerad 2014-06-04 22:49 av anits

eget foto

Till sist

till sist hade jag inget

inget att gömma mig bakom

Behövde jag gömma mig?

det var det som var den

stora frågan den gången

när jag tänkte efter

var jag inte sämre än någon annan

jag kanske var annorlunda

med ett annat sätt att se på

saker och ting

jag hade en tro

det skämdes jag inte för längre

dom fick reta mig

nu stannade jag kvar

gick inte undan

det gjorde mig stark

i all min litenhet

jag gick inte undan från

plågoandarna

trots att det gjorde ont

allt dom sa

allt dom gjorde mig

jag stod kvar

tänkte ibland

att dom slutar nog

när dom ser att jag inte bryr mig

brydde mig det gjorde jag

inom mig

kände mig ofta ledsen

när jag satt där på bussen

på väg hem

från skolan

och mina plågoandar

jag klarade ändå av att stanna kvar

i uppehållsrummet

gick inte undan och gömde mig

vad hjälpte det

när jag inte orkade längre

med en termin kvar till examen

tömde jag mitt skåp

la alla böcker i väskan

jag hade bestämt mig

inte en dag till

ville jag tillbringa

i denna skola

som bara var för flickor

flickor som kunde vara så grymma

mot varandra

hela jag skrek av ängslan och oro

vad skulle jag göra

när vårterminen kom

det la jag i Guds händer

visste att han skulle hjälpa mig

anits 4 juni 2014

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten